

Anh à...cảm ơn anh

(truyenngan.com.vn - Tham gia viết bài cho tập truyện “Những thiên thần ngồi trên cán chổi”)

Đôi khi ta chỉ nên coi quá khứ là những mảnh ghép.....Nếu đã ghép xong rồi, thì đừng nên làm xáo động.

Có những thứ tốt nhất là cứ để yên như vậy, nếu đã là hồi ức, thì cứ để nó trôi vào quên lãng, đừng cố níu kéo đến hiện tại để viết tiếp cho tương lai..

Bởi mỗi mảnh ghép đều có vị trí riêng của nó, sắp xếp sai một vị trí là thay đổi cả nội dung bức tranh..

Năm tôi 20 anh nợ tôi một lời xin lỗi.

Hơn 8 năm sau anh lại trả tôi một tiếng yêu...

Có lẽ tình yêu của anh là một mảnh ghép hoàn chỉnh cho tâm hồn khờ dại của tôi nhiều năm về trước.

Nhưng 8 năm sau, đó lại là một miếng ghép lệch. Trong cuộc sống của tôi, không còn vị trí cho mảnh ghép mang hình trái tim anh nữa rồi.

.....

3 giờ chiều.

Tôi ngồi trong phòng thu ngọt ngào, tháo chiếc headphone đặt bên cạnh, tay di di chiếc điện thoại đặt trên bàn, mấy lần định xóa tin nhắn mới đến nhưng rồi lại thôi.

Tin nhắn của anh “chúc em sinh nhật vui vẻ. kí tên: anh”.

Anh minh kĩ thuật ra hiệu với tôi “có kết nối”. Tôi vội vã đeo headphone trở lại:

- Alo, quà tặng âm nhạc xin chào bạn

- Chào Mc Mộc Linh. em tên là Khang
- Ồ, bạn Khang thân mến. chương trình có thể giúp gì cho bạn?
- Hôm nay em muốn nhờ chương trình chuyển giúp ca khúc ” Hãy cho anh cơ hội” của Ông Cao Thắng đến số máy 0984xxxxxx với lời nhắn” Em à, anh xin lỗi. Có thể cho anh một cơ hội nữa được không?”
- Bạn thân mến, nếu tôi đoán không nhầm thì bạn chính là vị thính giả mấy tuần nay luôn gửi ca khúc này với cùng một lời nhắn phải không?
- Dạ...vâng ạ
- Tôi tò mò một chút nhé, bạn đã làm gì khiến cô ấy không thể tha thứ vậy?
- Em....thực ra em...em đã lừa dối cô ấy
- Và bây giờ bạn mong muốn nhận được sự tha thứ?
- Vâng..em muốn chúng em lại có thể như lúc trước, muốn cô ấy sẽ tha thứ cho em
- Khang này, tôi muốn nói với bạn đôi điều..chỉ là cảm nhận của riêng tôi thôi nhé...bạn có nghĩ rằng nếu cô ấy thực sự muốn tha thứ cho bạn, cô ấy sẽ không cự tuyệt bạn hết lần này đến lần khác như vậy không? Là phụ nữ, tôi hiểu cô ấy muốn gì. Có thể đến giờ cô ấy vẫn còn yêu bạn, yêu rất nhiều. Nhưng nếu cô ấy tha thứ cho bạn, nếu hai người quay lại với nhau thì liệu rằng tình yêu của hai người có vẹn nguyên như lúc trước? Tôi nghĩ là không. Và có lẽ cô ấy cũng sẽ nghĩ như vậy. Buông tay sẽ mất hết nhưng cố níu kéo lại cũng chẳng được gì. Nếu đã biết kết quả không được như mong muốn, chi bằng hãy để mọi thứ ra đi nhẹ nhàng nhất để tránh tổn thương cho cả hai, như vậy chẳng phải tốt hơn sao?
-
- Tôi hi vọng đây là lần cuối cùng bạn gửi cho cô ấy bài hát này, còn những lần sau sẽ là những bài hát vui tươi hơn nhé.
- Cảm ơn chị

- Xin chào bạn

Tôi gỡ tai phone. Anh Minh ngồi ngoài giờ ngón cái, ý bảo ” tốt lắm”. Nhưng tôi chẳng thấy tốt tẹo nào. Tại sao đàn ông luôn để mất người phụ nữ mình yêu nhất thì mới nhận ra giá trị của họ trong trái tim mình

Tại sao không biết trân trọng ngay từ phút ban đầu?

Có phải vì họ luôn nghĩ phụ nữ nhu nhược và yếu đuối, dễ mềm lòng và luôn tha thứ..

Đúng. Phụ nữ dễ mềm lòng, thế nhưng một khi họ đã quyết tâm từ bỏ thì sẽ mạnh mẽ hơn bất kì một ai

Nên nhớ: phụ nữ là những thiên thần bay trên đôi cánh trắng. Nhưng khi bạn làm tổn thương họ, họ vẫn sẽ bay, nhưng là trên những cán chổi.

5 giờ

Tôi đọc bức thư cuối cùng trong giờ làm việc ngày hôm

“from: anh

to: em (sdt: 0167xxxxxxx)”

Tôi sửng sốt. Đó là số điện thoại của tôi. Còn cách viết ấy, không cần đọc tôi cũng biết là ai.

Chính là anh. Chỉ có anh mới luôn kí tên như vậy khi viết thư cho tôi

“... Mộc Linh à. Anh đoán là em đã biết người gửi là anh rồi đúng không? Anh biết là anh đã sai rồi, anh đã khiến em chịu nhiều đau khổ. Anh cũng biết là em sẽ không tha thứ cho anh đâu. Cây con ngày trước giờ đã vững vàng rồi, không cần đến ánh mặt trời là anh nữa rồi, nhỉ?”

Tôi run khẽ. Bao kí ức ngày xưa chợt ùa về

Tôi và anh quen nhau từ năm thứ hai đại học. Anh tên Dương, tôi tên Mộc Linh, thế nên anh hay bảo” anh là ánh mặt trời, em là cây non nhỏ bé. anh sẽ

bảo vệ em, sẽ đem đến cho em hạnh phúc”

Ngày ấy tôi luôn tin là như vậy. rằng tôi với anh sẽ mãi mãi sánh đôi.

Thế nhưng hạnh phúc chẳng được bền lâu. anh nói, anh sẽ đi du học. Tôi buồn, nhưng cũng ủng hộ anh. tôi sẽ đợi anh quay về, đợi anh thực hiện xong ước mơ sẽ toàn tâm toàn ý quay trở về bên tôi. Thế nhưng anh lại bảo” anh sợ yêu xa. không phải vì lo em sẽ không đợi được anh, anh chỉ lo mình sẽ không thắng được những cám dỗ. anh sợ rằng ở nơi xa xôi ấy, sẽ có người con gái khác làm anh động lòng..... thế nên chia tay có lẽ là lựa chọn đúng đắn nhất”

Vậy có nghĩa là vẫn còn rất nhiều những sự lựa chọn khác, anh vẫn quyết định rời xa tôi, phải không?

Đàn ông là vậy, dù khi yêu có thề non hẹn biển thì khi đứng giữa hai sự lựa chọn, rốt cục họ vẫn sẽ lựa chọn điều thực tế hơn

Tôi ngược nhìn anh, chậm rãi nói:

” Em cho anh ba ngày, nếu ba ngày sau anh đã suy nghĩ kĩ mà vẫn quyết định chia tay, em sẽ chấp nhận. Còn bây giờ, coi như em chưa nghe anh nói gì hết”

Không phải tôi ngu ngốc, cũng không phải tôi không phân biệt đúng sai, chỉ là do tôi quá yêu anh, tôi muốn níu giữ tình yêu này bằng mọi giá

Nhưng anh thì không, anh vội vã nói như sợ tôi chạy đi mất” Anh không cần ba ngày, anh đã suy nghĩ kĩ rồi. anh sẽ chia tay với em”

- Được, nếu anh đã muốn như vậy....thì chúng ta chia tay

Tôi vẫn nhớ như in cái ngày hôm đó. khi tôi rời đi, trời bất chợt đổ mưa. Thế cũng tốt, người ta vẫn bảo” sau mưa sẽ có cầu vồng.” Biết đâu sau cơn mưa này, cuộc đời tôi sẽ bước sang một trang mới hạnh phúc hơn, khi không còn anh bên cạnh

Nhớ lại những kỉ niệm cũ, tôi không còn suy nghĩ vẩn vơ như ngày trước, lòng dạ cũng bớt bồn chồn xao xuyến

Tôi bây giờ cũng đã 28, đủ bản lĩnh và quyết đoán để đối mặt với quá khứ của mình. Tôi bình tĩnh đọc hết lá thư anh gửi. Tiếng yêu của anh không còn làm trái tim tôi xao động, cũng không hề loạn nhịp, chỉ là cảm giác bình thản như đọc một lá thư bình thường của độc giả

Câu cuối cùng, anh viết

“Tặng em món quà sinh nhật, là bài hát “Mừng sinh nhật của em”....”

Lần này tôi không tháo tai phone ra nữa, lặng lẽ nghe từ đầu đến cuối bài hát, như là cách duy nhất để cảm ơn anh

” Dường như khoảng cách chỉ làm anh nhớ thêm

Dường như anh vẫn nghĩ có em bên cạnh

Dường như anh quên mất đôi mình có những điều đã qua

không quay lại....chẳng được như lúc đầu

Ở nơi xa xôi ấy, em có hạnh phúc không?

Ở nơi xa xôi ấy, nếu em nghe được....có những lời thì thầm từ sâu trong trái tim anh.... mừng sinh nhật của em”.

Bài hát giống như tiếng lòng anh

Bảm động, thực sự rất cảm động

Nếu là tôi của tuổi đôi mươi bỗng bột chắt chắt sẽ bất chấp tất cả để quay về bên anh

Thế nhưng tôi bây giờ đã trưởng thành, không còn can đảm đánh cược với hạnh phúc của chính mình

Từng nghe người ta nói “Nếu đã chia tay, không thể quay lại, vì đã từng hận nhau. Cũng không thể là kẻ thù, vì đã từng yêu nhau. Như vậy tốt nhất nên là hai người xa lạ, đừng dừng lướt qua nhau”

Tôi và anh giờ đây có lẽ chỉ nên là đôi người xa lạ, những người xa lạ từng yêu nhau.

Có lẽ đến bây giờ, tình yêu tôi dành cho anh vẫn không hề thay đổi, cái thay đổi chỉ là vị trí của nó mà thôi

Hồi ước về anh sẽ mãi là những cánh hoa đẹp đẽ, dù gió có cuốn bay mất, thì vẫn sẽ để lại hương thơm ngào ngạt trong không khí

Với tôi, hương thơm ấy chính là sự trải nghiệm. để khi nhớ lại tôi sẽ không bao giờ phải hối hận về những gì mà mình đã làm ở tuổi 20. bởi giờ phút ấy tôi biết mình đã yêu và được yêu

Còn bây giờ, có lẽ lời xin lỗi anh nợ tôi ở tuổi 20 hay tiếng yêu anh dành cho tôi ở thời hiện tại

Tất cả đều không quan trọng

Thứ tôi đón nhận, chỉ nên là lời chúc mừng sinh nhật giản dị kia thôi, nhỉ!

Giang yi